

Éltető sodrásban

Alkalom: vasárnap de.

Dátum: 2018.02.18.

Ige: 1Kor 13 Préd 4,12 - KÉSŐBB

Kedves Barátaim!

Az elmúlt héten vasárnap Berettyószentmártonban szolgáltunk házaspárok vasárnapján. Gyülekezetünk volt beosztott lelkésze Kovács-Győri Zsuzsa és férje, Kovács Krisztián szolgálnak abban a gyülekezetben. Az ő hívásukra mentünk el feleségemmel vendégszolgálatra. A lelkészpár nagy szeretettel köszönti gyülekezetünk minden tagját rajtunk keresztül.

Jó volt látni azt, hogy abban a kicsi gyülekezetben milyen lelkesen, lelkiismeretesen és sok ötlettel végzik lelkészi szolgálatukat. És a gyülekezet is szeretettel veszi őket és két gyermeküket körül.

Mai és a jövő heti istentiszteleten mi is a házasság témáját járjuk körül Házasság hete alkalmából. Idén a Házasság hete mottója a következő két szó: **Éltető sodrásban**. Nagyon beszédes és szemléletes ez a kifejezés a házasságra: **Éltető sodrásban**.

A keresztyén házasság sajátossága a „**hármaskötél**”. Vagyis az, hogy **egy férfi és egy nő nemcsak egymás felé köteleződik el, hanem Isten felé is**. Más szóval: nem csupán egymással kötik össze életük fonalát, hanem Istennel is. Ezt így olvassuk a Bibliában a Préd 4,12-ben: „**A hármaskötél nem szakad el egyhamar**”. Mai igehirdetésünknek is ez az alapigéje, amit szeretném, ha együtt járnánk körül.

Nagyon gazdag ez az egyszerű kép.

1. Benne van, hogy a felek nem csupán egymás mellett élnek, hanem összefonódva. Éppen ez az összefonódás az alapvető különbség együttélés és házassági kötélek között.

Amikor fonalról, vagy kötélről beszélünk, akkor megjelenik előttünk egy kép, és azt látjuk, hogy a kötélen szálai nemcsak egymás mellett lógnak, hanem szorosan össze vannak csavarva. **Ez az összefonottság, ez az összesodrottság** egyaránt igaz az egészen vékony cérnára és fonalra, mint a legvastagabb hajókötélre.

Ahhoz, hogy kellően erős legyen a fonál vagy a kötélen, nem elég egymás mellé tenni őket, hanem össze kell őket fonni. Ugyanez igaz a férfi és a nő kapcsolatára is. Nem elég, ha a férfi és a nő egymás mellett él, mert az csupán – Gyökössy Endre szavaival élve – „páros magánnyá” üresedik ki.

Igehirdetésemnek és az ideai Házasság hetének a címe: **éltető sodrásban**. Urunk úgy tervezte el a házasságot, a férfi és a nő egymással való kizárólagos szövetséges kapcsolatát, hogy össze legyenek sodorva, ahogy a kötélen szálai is össze vannak sodorva, mert csak így lesz erős. Éltető sodrás ez.

Éltető sodrás azért is, mert nem csupán két szálból van összefonva, összesodorva, hanem a háromból. És már tudjuk jól azt, hogy Mennyei Atyánk jelenti a harmadik szálát a házasság kötélekében.

Természetesen látunk magunk körül számos olyan házasságot és párkapcsolatot, mely csupán két szálból áll, melyből hiányzik Isten. Azt kell mondanom, hogy így is lehet, de ez a kapcsolat sérülékenyebb, mint az, amelybe beleszövődött harmadik szálként az Isten jelenléte és ereje.

Igen, az ember újból és újból megpróbálja azt, hogy mit tud megtenni Isten nélkül. A kísértő éppen ezt akarja elérni, hogy lehetőleg mindenből kihagyjuk Istenünket, az Urat. És valóban sok mindent Isten megenged nekünk, hogy megtegyünk, és kihagyjuk belőle gondviselő Urunkat. Ilyen a házasság is. Ki lehet belőle hagyni azt az Istent, Aki ezt a nagyszerű ajándékot adta nekünk.

Sőt, megteheti az ember azt is, hogy kapcsolatait úgy építi fel, úgy rendezi be, hogy a kereteket is elhagyja. Így hagyja el a férfi és a nő legszorosabb és legintimebb kapcsolatáról el a házasság keretét, mert azt érzi, hogy a házasság csupán felesleges korlát.

Isten szeret bennünket, ezért Ő azért adta a házasságot a férfi és a nő kapcsolata köré, hogy az keretet és életteret adjon, melyben biztonságban és védettségben lehet együtt a házaspár.

Az élettársi kapcsolatokban valahol a szívek mélyén ott lapul a félelem: ezt a kapcsolatot bármikor felbonthatja a társam. Olyan mintha az utazóbőrönd mindig az ajtó mellett lenne. „Ha valami nem tetszik, bepakolok és kilépek az ajtón.” Ez pedig egy állandó bizonytalanságot okoz, és elvesz a lelki energiákból.

Amikor azonban házasságban élünk, akkor az a bizonyos bőrönd el van téve. Nincs bizonytalanság. Ez pedig felszabadítja a házaspár lelki energiáit.

2. Igénk így szól: „**A hármass fonál nem szakad el egyhamar.**” Ebben benne van, hogy **egészen más minőségű lesz a házassági kötelékünk**, ha nemcsak mi mozgatjuk a szálakat, hanem Isten is. Három szóval foglalom össze ezt a más minőséget:

- **Azonosság.** A fonalakban van sok hasonlóság, de ettől még nem teljesen azonosak. Isten sem azonos az emberrel. És a férfi sem azonos a nővel. Mégis amikor hármass fonálban fonódnak össze a házasság kötelékében, akkor egy csodálatos egység valósul meg.

- **Azonosulás:** Isten nem azonos az emberrel, de azonosult vele. A házastársak sem azonosak, ám azonosulniuk kell a másikkal, a társukkal. Szépen össze kell sodródniuk, és ez nem megy mindig súrlódások nélkül.

Éltető sodrásról beszélünk, amikor az Istentől kapott és rendelt házasságról beszélünk. Éppen ezért fontos, hogy Isten is benne legyen harmadik szálként életük fonalában. Az Ő jelenléte segíthet az ellentétek elsimításában, és abban, hogy mind jobban össze tudjon simulni az életünk. Hiszen az Ő jelenléte segített már abban is, hogy egymás mellé sodródtunk.

Hisszük, hogy ez nem a véletlen műve, hanem Isten munkája az életünkben. Azért sodródtunk egymás mellé, hogy összesodródjunk.

Persze vannak, akik várják, hogy életük összesodródjon valakivel, hogy végre felismerhessék valakiben, és valaki felismerje bennük a hozzáillő segítőtársat. Nekik azt szeretném mondani, amit magam is megtapasztaltam egykor: Urunk tudja azt, hogy „nem jó az embernek egyedül lenni, alkotok hozzáillő segítőtársat.” 1Móz 2,18

- **Azonnalóság:** Az ember örök kísértése, hogy mindent azonnal akar. Az összefonódás, az összesodródás azonban nem megy azonnal. Sőt, egy életen át történik, éppen ezért életre szólóan vállaljuk az összefonódást.

3. Az előbb azt mondtam, hogy házassági kötelékünk egészen más lesz, ha Isten is benne lehet, jelen lehet. Mit jelent ez? A bibliai képben benne rejlik a válasz: „*A hármass fonál nem szakad el egyhamar*”.

Lássuk meg: nem azt mondja a Prédikátor, hogy nem tud elszakadni, hogy egyáltalán szakadhat el, hanem hogy **nem szakad el egyhamar**.

Ez alázatra int: Ne gondoljunk és hirdessünk többet, mint amit Isten Igéje mond. Ne kérkedjünk azazal, hogy egy keresztyén házasság szétszakíthatatlan. Sajnos, láttunk már erre is szomorú példákat. Ám abban bízhatunk, hogy a hármass kötelék nagy szakítószilárdsággal rendelkezik. Itt is igaz az Ige az 1Kor 10, 12 **Aki tehát azt gondolja, hogy áll, vigyázzon, hogy el ne essék!**

Befejezésül egy történetet szeretnék elmesélni:

„A férfi egymagában üldögélt a kétszemélyes asztalnál, amikor odalépett hozzá az egyik pincér.

„Sikerült már választania, uram?” – érdeklődött udvariasan. Elvégre a férfi már hét óra, csaknem fél órája várákozott.

„Nem köszönöm!” – felelte mosolyogva a vendég. „Még várok a hölgyre egy ideig, Hozna esetleg még egy kávét?”

„Hogyne, uram!” – válaszolta a pincér.

A férfi némán várákozott tovább. A pincér nemsokára visszatért egy újabb csésze kávéval.

„Hozhatok Önnek valami mást ezen kívül?” – kérdezte.

„Nem, köszönöm!” – válaszolta a férfi. De a pincér ezúttal nem tágított. Kíváncsivá tette és gondolkodóba ejtette a titokzatos idegen.

„Tudom, hogy nem tartozik rám, de szeretnék kérdezni valamit.” – szólalt meg végül. Tudta, hogy nemcsak az aznap esti borraivalója foroghat kockán, de ez a beszélgetést akár az állásába is kerülhet.

„Semmi akadálya!” – válaszolt a férfi.

A pincér felbátorodott, és tovább folytatta. „Miért tölti azzal az idejével, hogy vár arra a bizonyos hölgyre?” Korábban többször is látta már az étteremben a türelmesen, de magányosan várákozó férfit.

„Mert szüksége van rám!”

„Egészen biztos Ön ebben?”

„Igen, az vagyok!”

„Nos, ne vegye udvariatlanságnak Uram, de még ha valóban így is lenne, a hölgy viselkedéséből éppen az ellenkezője látszik. Ez már a harmadik este a héten, hogy hiába várja őt.”

A férfi szomorúan lehajtotta a fejét, és így felelt: „Igen, tudom.”

„De akkor miért jön el újra és újra?!” – folytatta a pincér.

„Mert megígérte, hogy itt lesz. Megígérte, hogy eljön.”

„De hát úgy tűnik, hogy csak hitegeti Önt. Én biztosan nem hagynám, hogy ezt tegye velem. Uram, Ön miért tűri ezt el?”

A férfi újra a pincérre emelte a tekintetét, és elmosolyodott: **„Azért, mert szeretem!”** (Fején a szöveget 3.)

Kedves Testvérek! **„Azért, mert szeretem!”** Ez a három szó a kulcsa a jó házasságnak, és ez a kulcsa annak, hogy bennünket, sokszor elbotló, bukdácsoló, állhatatlan embereket Kegyelmes Istenünk megváltott, Fia, Jézus Krisztus által. Ámen.

Loment Péter lelkész